

ь л

«НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ»

Матеріали науково-практичної конференції з міжнародною участю

28 березня 2024 року

Міністерство охорони здоров'я України
Полтавський державний медичний університет

НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ
ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ
У МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Матеріали науково-практичної конференції
з міжнародною участю
28 березня 2024 року

ПОЛТАВА - 2024

ських, всеукраїнських, міжнародних); науково-методичні публікації в престижних зарубіжних періодичних виданнях (наукометричні бази); науково-методичні публікації в престижних вітчизняних виданнях (фахові); науково-методичні публікації в періодичних вітчизняних виданнях України, збірниках матеріалів науково-практичних конференцій (регіональних, міжвузівських, всеукраїнських, міжнародних); написання монографій (одноосібно, у співавторстві, розділ монографії); написання спільних колективних монографій із партнерами з країн Європи; індекс Гірша (H-індекс); керівництво науковою роботою студентів; підготовка студентів до участі в науково-практичних конференціях, конкурсах, грантах (регіональних, міжвузівських, всеукраїнських, міжнародних); патенти; винаходи; захист докторської дисертації; захист кандидатської дисертації; видавнича, експертна діяльність у складі міжнародних періодичних видань і конференцій; стажування в Україні; стажування за межами України; робота в робочих групах МОН, МОЗ; робота в робочих групах щодо створення освітніх стандартів [2].

Основна форма оцінювання науково-педагогічних працівників ПДМУ - це визначення кількісного показника (рейтингової оцінки) результатів роботи, який формується за напрямками навчально-методичної, організаційної, наукової діяльності та виконання ліцензійних умов.

Метою запровадження рейтингового оцінювання діяльності науково-педагогічних працівників і кафедр в університеті є:

- підвищення ефективності та результативності професійної діяльності науково-педагогічних працівників;
- забезпечення прозорості та об'єктивності оцінювання діяльності науково-педагогічних працівників;
- забезпечення здорової конкуренції, підвищення мотивації ефективності праці;
- накопичення статистичної інформації щодо становлення і динаміки розвитку кафедр університету;
- стимулювання діяльності, спрямованої на підвищення якості освіти.

Застосування рейтингової оцінки діяльності науково-педагогічних працівників у ПДМУ дає можливість забезпечити оновлення управлінських форм і методів внутрішньої системи забезпечення якості вищої освіти і сприяє наближенню медичної освіти до сучасних європейських освітніх стандартів. Контроль організації науково-методичної діяльності в Полтавському державному медичному університеті має велике значення для забезпечення ефективності освітнього процесу.

Список використаної літератури

1. Скрипников П.М., Гуржій О.В., Коломієць С.В., Кулай О.О. Дистанційна освіта як вимога сьогодення на кафедрі післядипломної освіти лікарів-стоматологів. Медична освіта за новими стандартами: виклики та інтеграція в міжнародний простір: матеріали навчально-наукової конференції з міжнародною участю (30 березня 2023 р.). Полтава, 2023. С.227-228.
2. Скрипнікова Т.П., Кулай О.О., Тимошенко Ю.В., Хавалкіна Л.М. Упровадження інтерактивних технологій навчання лікарів-інтернів як метод інтеграції в міжнародний простір. Медична освіта за новими стандартами: виклики та інтеграція в міжнародний простір: матеріали навчально-наукової конференції з міжнародною участю (30 березня 2023 р.). Полтава, 2023. С. 233-234.
3. Скрипнікова Т.П., Кулай О.О., Хміль Т.А., Гуржій О.В., Приходченко С.В., Тимошенко Ю.В. Особливості лекції у форматі відеоконференції в практиці післядипломної освіти лікарів-стоматологів. Вісник проблем біології і медицини. Вип. 2, т.1(164). 2022. С. 354-361.
4. Наказ МОЗ України № 446 від 22.02.2019 р. «Деякі питання безперервного професійного розвитку лікарів».
5. <https://mon.gov.ua/ua/taq/vakist-osviti>.
6. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text>

ЗАСТОСУВАННЯ CASE-ТЕХНОЛОГІЙ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ КЛІНІЧНОЇ ЗРІЛОСТІ ЛІКАРІВ-СТОМАТОЛОГІВ НА ЕТАПІ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПІДГОТОВКИ

*Гуржій О.В., Скрипников П.М., Скрипнікова Т.П., Хміль Т.А., Тимошенко Ю.В.,
Кулай О.О., Приходченко С.В.*

Полтавський державний медичний університет

У статті розглядається використання case based learning як методу формування клінічної зрілості в лікарів-стоматологів на етапі післядипломної підготовки. Демонстрація типових кейсів клінічних випадків, діагностики, методів лікування сприяє глибшому засвоєнню матеріалу, дає змогу лікарям-інтернам відтворити алгоритми на практичній частині заняття. Завдяки цьому в них формується самостійне клінічне мислення.

Ключові слова: клінічне мислення, кейс-метод, лікарі-стоматологи, професійне зростання.

The article examines the use of case-based learning as a method of forming clinical maturity among dentists at the stage of postgraduate training. Demonstration of typical cases of clinical cases, diagnostics, and treatment methods leads to a deeper assimilation of the material, allows interns to reproduce algorithms in the practical part of the class. Due to this, the formation of independent clinical thinking in them is implemented.

Keywords: clinical thinking, case method, dentists, professional growth.

Медична стоматологічна освіта нині визначається як процес безперервного професійного росту впродовж усього періоду діяльності лікаря. Вона включає додипломну освіту, де закладаються основи морфологічних знань, розуміння патологічних процесів, основні клінічні прояви стоматологічних захворювань, диференціальної діагностики і лікування захворювань порожнини рота. Основні знання слухачі отримують на лекційних, практичних і семінарських заняттях.

Другим етапом медичної освіти є інтернатура за фахом «Стоматологія», яка має збагатити клінічний досвід

лікарів за рахунок практичної професійної діяльності безпосередньо на прийомі. Тут закладається основний період формування особистості лікаря, його клінічного мислення, що охоплює первинну спеціалізацію в інтернатурі. Головна мета практичних і семінарських занять - удосконалення в лікарів-інтернів активного, самостійного, творчого клінічного мислення. Активне мислення не може бути самостійним. Самостійне - це не завжди творче. Творче ж мислення обов'язково буде і активним, і самостійним. Це сприяє підвищенню рівня надання кваліфікованої стоматологічної допомоги населенню України, удосконаленню знань і вмінь [5, с. 68].

Лікарі-інтерни, працюючи віч-на-віч із пацієнтами, мають певні труднощі диференціовальної діагностики захворювань, складання плану консультацій із суміжними спеціалістами й лікування. Для покращення теоретичних і практичних навичок кафедрою післядипломної освіти лікарів-стоматологів активно впроваджується розвиток клінічного мислення в майбутніх фахівців, яке залишається основним напрямом для забезпечення високого рівня стоматологічної допомоги. Це завдання можна виконати тільки реалізуючи принципи глибокого засвоєння основ клінічного мислення незалежно від типу лікувально-профілактичного стоматологічного закладу [3, с. 28]. Реалізація цього постулату виконується за рахунок проведення науково-практичних конференцій, клінічних розборів, спільних консультацій пацієнтів із лікарями-інтернами, які проводять викладачі кафедри. При цьому застосовуються різні методи викладання матеріалу, а саме: спілкування з хворим, його обстеження, мультимедійні презентації клінічних випадків, аналіз сучасної медичної літератури і наукових статей наукометричних баз, зокрема Scopus, Web of Science Core Collection. Найбільш наочно й інформативно, на наш погляд, виглядає засвоєння матеріалу через застосування кейс-методу.

Метод кейсів (англ. Case method, case based learning - кейс-метод, метод конкретних ситуацій, метод ситуаційного аналізу) - техніка навчання, що використовує опис реальних ситуацій, метод ситуаційного навчання на конкретних прикладах. Кейс-методика навчання широко використовується в педагогіці та медицині [4].

Цей принцип викладання матеріалу застосовується на теоретичній частині практичних занять. Викладачі демонструють типові кейси клінічних випадків, діагностики, вибору технології лікування. Така тактика сприяє глибшому засвоєнню практичного матеріалу, дає змогу лікарям-інтернам відтворити алгоритми використання технології лікування на практичній частині заняття, а саме: проведення лікування карієсу і його ускладнень за допомогою адгезивних протоколів із використанням композитних матеріалів, ендодонтичних маніпуляцій, проведення хірургічних втручань тощо. На семінарських заняттях і клінічних розборах лікарі-інтерни самостійно презентують клінічні випадки, технології лікування різних захворювань зі свого особистого клінічного досвіду. На клінічних конференціях вони представляють декілька кейсів, об'єднаних однією нозологічною одиницею. На наш погляд, така методика сприяє реалізації основної мети підготовки - формування клінічного мислення, що забезпечує здатність лікаря виконувати процедури з діагностики й лікування, які виникнуть у майбутньому, їх прогнозування і передбачення можливих ускладнень.

Упровадження нововведень у навчальний процес не означає відмову від традиційних засобів навчання, таких як підручник чи викладання нового матеріалу викладачем за допомогою засобів візуалізації - графіків і діаграм, але особливу значущість мають педагогічні інновації [1, с.20]. Кожен із видів професійної діяльності вимагає від викладача активного використання інформаційно-комунікаційних технологій, мультимедійних засобів та інтерактивних форм і методів у освітньому процесі. Саме це виводить його на новий рівень професійної діяльності, головним принципом якого є постійне вдосконалення професійного рівня. Недостатньо проявляти компетентність у галузі дисципліни, що викладається, що забезпечує трансляцію теоретичних знань і практичного досвіду. Новий рівень професійної діяльності характеризується необхідністю використовувати сучасний педагогічний інструментарій, що дозволяє забезпечувати активну й ефективну взаємодію всіх суб'єктів освітнього процесу [2, с.150].

Організація інтерактивного навчання на кафедрі післядипломної освіти лікарів-стоматологів полягає в моделюванні професійних і квазіпрофесійних ситуацій, у процесі вирішення яких відбувається залучення інтернів до розв'язання проблем диференціовальної діагностики в пацієнтів із захворюваннями слизової оболонки порожнини рота, в обміні інформацією й оцінкою власної ролі в результаті роботи в команді, в освоєнні навичок. Цей принцип реалізується під час проведення спільних консультацій пацієнтів із лікарями-інтернами. Для підтримки інтересу й ініціативи інтернів викладачеві потрібно відійти від стереотипів традиційного навчання і передати провідну роль лікарям. Такий механізм застосовується, коли майбутні спеціалісти за дорученням керівника самостійно супроводжують пацієнтів на додаткові методи обстеження, консультацію суміжних спеціалістів.

Кафедра післядипломної освіти лікарів-стоматологів активно застосовує кейс-метод у навчанні на циклах тематичного удосконалення, стажування і спеціалізації серед лікарів-слухачів із фахів «Стоматологія», «Терапевтична стоматологія», «Хірургічна стоматологія», «Щелепно-лицева хірургія». Сучасні засоби електронної комунікації дозволяють організувати освітній процес на сучасному технологічному рівні з використанням спеціального програмного забезпечення при підготовці теоретичного матеріалу, створенні інформаційно-методичного і дидактичного забезпечення, розробці інтерактивних матеріалів для заняття. На лекційних і семінарських заняттях демонструються кейси складних випадків діагностики, лікування хворих із різними нозологічними одиницями, динамічного спостереження цих хворих і подальшого прогнозування. Слухачі, які мають клінічний стаж роботи, уважно й зацікавлено заслуховують матеріал. На нашу думку, це пов'язано з можливими труднощами в діагностиці й лікуванні хворих в особистій професійній діяльності. Слухачі переймають клінічний досвід, який не потребує безпосереднього контакту з хворим, що обумовлює більший відсоток слухачів у аудиторії, з одного боку, і дає можливість за короткий термін розглянути максимальну кількість складних випадків, з другого. Це, безумовно, покращує процес клінічного мислення шляхом проведення аналізу й синтезу отриманої інформації, дає змогу слухачеві засвоїти необхідні професійні знання під час циклового навчання на кафедрі.

Отже, на кафедрі післядипломної освіти лікарів-стоматологів активно впроваджується в освітній процес case based learning, який сприяє формуванню в лікарів самостійного, активного клінічного мислення, що відповідає завданню післядипломної підготовки - формування особистості лікаря й подальше вдосконалення професійних знань, вмінь під час безперервного професійного зростання.

Список використаної літератури

1. Беляева О.М., Гончарова Є.Є. Роль традиційних та інноваційних засобів навчання у модернізації вищої освіти. Актуальні питання лінгвістики, професійної лінгводидактики, психології і педагогіки вищої школи: збірник статей IV міжнародної науково-практичної конференції, м. Полтава, 7-8 листопада, 2019 р. Полтава, 2019. С. 18-21.
2. Каплінський В. В. Загальнопедагогічна компетентність учителя: особливості, складники, шляхи формування: монографія. Вінниця: ТОВ «Ніланд ЛТД», 2017. 154 с.
3. Павленко Л.Г. Формування клінічного мислення лікарів-стоматологів на сучасному етапі вищої освіти / Л.Г. Павленко, Т. П. Скрипнікова,
4. К. С. Казакова, Ю.В. Сенчакович // Клінічне мислення, шляхи формування та вдосконалення, частина II: матеріали навчально-медичної конференції, м. Полтава, 2019 р. Полтава, 2019. С.27-28.
5. Сторітейлінг в медичній освіті. Клін кейс URL: <https://clincasequest.academy/case-method/> (дата звернення: 10.11.2023)
6. Хавалкіна Л.М. Способи формування клінічного мислення лікарів-інтернів на кафедрі післядипломної освіти лікарів-інтернів/ Л.М. Хавалкіна, Т.А. Хміль, Ю.В. Сенчакович, В.О. Дубина, Т.Т. Федоріч К.С. Казакова // Клінічне мислення, шляхи формування та вдосконалення, частина II: матеріали навчально-медичної конференції, м. Полтава, 2019 р. Полтава, 2019. С.67-68.

**ПРАКТИЧНА РЕАЛІЗАЦІЯ ФОРМУВАННЯ SOFT SKILLS I DIGITAL SKILLS
У ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ І СЛУХАЧІВ НА КАФЕДРІ
ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ ЛІКАРІВ-СТОМАТОЛОГІВ**

**Гуржій О.В., Скрипников П.М., Хміль Т.А., Скрипнікова Т.П., Кулай О.О.,
Приходченко С.В., Тимошенко Ю.В., Лазарева К.А., Морочковська О.В.**

Полтавський державний медичний університет

У статті розглядаються переваги і недоліки диджиталізації навчання, формування пов'язаних із нею soft skills і digital skills у здобувачів вищої освіти. Показано практичну реалізацію цих навичок на етапі післядипломного навчання лікарів-інтернів і слухачів.

Ключові слова: диджиталізація навчання, soft skills, digital skills, лікарі-інтерни, слухачі, санітарно-просвітницька робота.

The article examines the advantages and disadvantages of digitalization, associated with it soft skills and digital skills among high-level employees. The practical implementation of these skills is shown at the stage of post-graduate training of interns and hearing specialists.

Keywords: digitalization of knowledge, soft skills, digital skills, doctors-interns, hearing aids, sanitary and educational work.

Сучасне покоління живе в епоху швидкого пошуку інформації в інтернеті, де можна переглянути відео, фотографії тощо. В онлайн-режим перейшло читання книг, навчання, події, спілкування. Для заохочення здобувачів освіти логічно в процес навчання додавати гаджети. Відповідно, використання диджитал-інструментів є для нового покоління більш природним і зрозумілим способом навчання. Усі формати цифрового викладання й навчання є поєднанням елементів цифрових технологій: використання навчальних матеріалів у цифровому форматі (відеолекції, онлайн-тексти, посилання на додаткові джерела або вебсайти); використання соціальних медіа для навчальної взаємодії (соцмережі, онлайн-форуми, чати, відеоконференції); використання технічних і соціальних систем для отримання зворотного зв'язку (автоматизовані випробування, контрольні запитання, навчальна аналітика, відгуки колег) [3]. Передача, обмін і подальший розвиток академічних знань можуть відбуватися просторово, інституційно й економічно без кордонів. Переноссячи навчальні матеріали і заходи в цифровий простір, кожен учасник освітнього процесу може брати участь, незалежно від того, звідки він родом, які має попередні знання, до якої соціальної групи він належить і т.п. Диджиталізація - це природний процес розвитку навчання, при цьому digital skills - це ті компетенції, без яких буде складно ввійти до професії [2].

Диджиталізація навчання має і переваги, і недоліки. Вони стосуються практичних проблем, технічних обмежень використання і потенційних змін у сфері вищої освіти, які з погляду зацікавлених сторін можуть бути сприйняті як втрата традицій, безпеки або необхідної різноманітності. Водночас систематичне обговорення можливих ризиків, проблем і слабких місць цифрових форматів навчання має безліч передумов, оскільки такі пропозиції залежно від їхньої відповідної функції (наприклад, заміна проміжного курсу, вступна лекція та ін.) становлять собою різні комбінації технічних компонентів, які мають університети залежно від стратегічних цілей. При реалізації дистанційного навчання здобувачі освіти позбавлені можливості здійснення міжособистісної взаємодії. Іншою не менш значущою проблемою є питання ефективного управління поведінкою тих, хто навчається. У порівнянні з традиційними системами навчання в системах дистанційного цей компонент замінює соціальну складову [1].

Як би багато нових інструментів не було, навчання офлайн більшою мірою сприяє розвитку soft skills і має переваги й цінності, які диджиталізація не може повністю замінити. Soft skills («софтскілз», англ. soft skills - «м'які навички», або «гнучкі» навички) дозволяють бути успішним незалежно від специфіки діяльності й напряму, в якому працює людина. Традиційно в психології їх зараховують до числа соціальних навичок: уміння переконувати, знаходити підхід до людей, лідирувати, міжособистісне спілкування, ведення переговорних процесів, робота в команді, особистісний розвиток, управління часом, ерудованість, креативність тощо. У традиційній освіті здобувачі можуть зустрічатися з викладачами й іншими здобувачами освіти в особистому контакті, що дає можливість обговорювати питання й ідеї в реальному часі, а також створює сприятливе середовище для взаємодії та співпраці. Традиційна освіта дає можливість взаємодіяти і працювати разом над проектами й завданнями. Це розвиває на-

ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ: ІНТЕГРАЦІЯ ОСВІТИ В МІЖНАРОДНИЙ ПРОСТІР <i>Буря Л.В., Білоконь С.О., Макаренко О.В., Люлька О.М., Вахненко А.В.</i>	41
ЕЛЕКТРОННИЙ РЕЦЕПТ І ВИКЛАДАННЯ МЕДИЧНОЇ РЕЦЕПТУРИ МАЙБУТНІМ ЛІКАРЯМ <i>Важничка О. М., Луценко Р. В., СUDоренко А. Г., Чечотіна С. Ю., Капустник Ю. О., Шакіна Е. Г., Власенко Н. О., Луценко О. А.</i>	43
ФОРМУВАННЯ НОВІТНЬОГО НАУКОВОГО МЕДИЧНОГО ПОГЛЯДУ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ ЯК ЗАПОРУКА МАЙБУТНЬОГО ПРОГРЕСУ МЕДИЧНОЇ ГАЛУЗІ: У ПОЛІ ЗОРУ НАВЧАЛЬНО-НАУКОВО-ПРАКТИЧНИЙ ПРОЄКТ «БІОЕЛЕКТРОННА МЕДИЦИНА» <i>Вайнорес А.Л., Потяженко М.М., Мінцер О.П., Невойт НВ.</i>	45
РЕАЛІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ЗАДАЧ-СИТУАЦІЙ У ВИКЛАДАННІ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА «МЕДИЧНА БІОЛОГІЯ» ЗДОБУВАЧАМ ДРУГОГО (МАГІСТЕРСЬКОГО) РІВНЯ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ <i>Ваценко А.В., Єрошенко Г.Л., Улановська-Циба Н.А., Передерій Н.О., Рябушко О.Б., Клепець О.В., Кінаш О.В., Шевченко К.В., Григоренко А.С., Донець І.М.</i>	49
СУЧАСНІ ОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ВИЩИХ МЕДИКО-ФАРМАЦЕВТИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ <i>Власенко КО., Капустник Ю.О., Дев'яткіна НМ, Островська Г.Ю.</i>	51
ВПЛИВ ОПТИМІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОЇ ПЛАТФОРМИ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ НА ЯКІСТЬ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРЯ <i>Вородюхіна АМ., Ярешко АТ., Куліш М.В.</i>	52
ШЛЯХИ ОПТИМІЗАЦІЇ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ-ОРТОДОНТІВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ <i>Галич Л.Б., Виженко Є.Є., Коробов П.С., Гутювська І.О., Ґколішин І.А.</i>	54
ПОГЛЯД НА НАСТАВНИЦТВО ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ У ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ЗА ОПП «СТОМАТОЛОГІЯ» <i>Гоголь АМ, Панькевич А.І., Колісник І.А., Новіков В.А., Резвіна К.Ю.</i>	56
ОРГАНІЗАЦІЯ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА КАФЕДРІ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ ЛІКАРІВ-СТОМАТОЛОГІВ <i>Гуржій О.В., СКрипников П.М., Коломієць С.В., Бережна О.Е., Смаглюк В.І., Хавалкіна Л.М.</i>	58
ЗАСТОСУВАННЯ CASE-ТЕХНОЛОГІЇ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ КЛІНІЧНОЇ ЗРІЛОСТІ ЛІКАРІВ-СТОМАТОЛОГІВ НА ЕТАПІ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПІДГОТОВКИ <i>Гуржій О.В., СКрипников П.М., Ґрпнікіова Т.П., Хміль Т.А., Тимошенко Ю.В., Кулай О.О., Приходченко С.В.</i>	59
ПРАКТИЧНА РЕАЛІЗАЦІЯ ФОРМУВАННЯ SOFT SKILLS І DIGITAL SKILLS У ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ І СЛУХАЧІВ НА КАФЕДРІ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ ЛІКАРІВ-СТОМАТОЛОГІВ <i>Гуржій О.В., СКрипников П.М., Хміль Т.А., СКрипнікіова Т.П., Кулай О.О., Приходченко С.В., Тимошенко Ю.В., Лазарева К.А., Морочковська О.В.</i>	61
ІННОВАЦІЇ В ПІСЛЯДИПЛОМНІЙ ОСВІТІ ЛІКАРІВ- СТОМАТОЛОГІВ-ОРТОПЕДІВ: ВІД ТЕОРІЇ ДО ПРАКТИКИ <i>Давиденко ВМ., Їдзельський М.Я., Давиденко Г.М., Тарашевська Ю.Є., Кузнецов В.В.</i>	63
ПІСЛЯДИПЛОМНА ОСВІТА В МЕДІАКОМУНІКАТИВНОМУ АСПЕКТІ <i>Давиденко ВМ., Цветкова Н.В., Секоловська В.А., Лисаренко О.А., Хілініч Є.С.</i>	65
ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ФАРМАЦЕВТИЧНОГО ПРОФІЛЮ <i>Дев'яткіна НМ., Ковальов С.В., Зубенко Ю.О.</i>	67
ЗАХИСТ ІСТОРІЇ ХВОРОБИ НА КАФЕДРІ ОРТОДОНТІЇ ЯК ОДИН ІЗ ВАГОМИХ ФАКТОРІВ ФОРМУВАННЯ КЛІНІЧНОГО МИСЛЕННЯ <i>Дмитренко М.І., Куліш Н.В., Карасюнок А.Є., Трофименко М.В.</i>	70
ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ТА ЕМПАТІЇ У ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ <i>Должковий С.В., Шейко В.Д.</i>	72
СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ КОНТЕКСТ РОЗУМІННЯ ФІЛОСОФІЇ ОСВІТИ В СТУДЕНТІВ МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ <i>Дубініна В.О., Зінченко Н.О., Біланов О.С., Дергаї А.С.</i>	74
РОЛЬ КУРАТОРА В ОРГАНІЗАЦІЙНО-ВИХОВНІЙ РОБОТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ НА БАЗОВИХ КАФЕДРАХ ЗВО <i>Єрошенко НА., Григоренко А.С., Шевченко К.В., Лисаченко О.Д., Клепець О.В., Ваценко А.В., Улановська-Циба Н.А., Рябушко О.Б., Передерій Н.О., Донець І.М., Ґлод А.В., Кінаш О.В., Шарлай КМ., Тончева К.Д.</i>	75
ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ СІМЕЙНОЇ МЕДИЦИНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ <i>Ждан ВМ., Іваницький І.В., Бабаніна М.Ю., Кітура Є.М., Кир'ян О.А., Ткаченко М.В., Волченко НВ., Іщейкіна Ю.О., Лебідь ВТ.</i>	77
НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРЯ-СПЕЦІАЛІСТА ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ <i>Ждан ВМ., Лебідь В.Н., Бабаніна М.Ю., Іщейкіна Ю.О., Кітура Є.М., Кир'ян О.А., Ткаченко М.В., Іваницький І.В., Волченко НВ., Жукова Т.О.</i>	79